

Išėjimo knyga

^{1 6} Ir mirė Juozapas ir visi jo broliai ir visa ana karta.

2

³ Ir nebegalėdama ilgiau jo slėpti, ji paėmė jam papiruso nendrių dėžutę ir apglaištė ją bitumu ir derva. Ji įdėjo į ją vaiką, ir padėjo tarp nendrių prie upės kranto. ²⁴ Ir Dievas išgirdo jų vaitojimą ir Dievas atsiminė savo sandorą su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu.

3

⁵ Ir jis tarė: „Nesiartink prie šios vietos! Nusiauk nuo savo kojų apavą, nes vieta, ant kurios tu stovi, yra šventa žemė“.

⁷ Ir VIEŠPATS tarė: „Aš tikrai mačiau prispaudimą savo tautos, esančios Egipte, ir išgirdau jos šauksmą dėl jos varovų *į darbus*, nes aš žinau jos kančias; ¹⁴ Ir Dievas tarė Mozei: „AŠ ESU, KURIS ESU.“ Ir jis pridūrė: „Šitaip sakyk Izraelio vaikams: mane siuntė pas jus AŠ ESU.“

6

² Ir Dievas kalbėjo Mozei sakydamas: „Aš *esu* JEHOVA. ³ Aš pasirodžiau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui *Dievo Visagalio *vardu*, bet savo vardu „JEHOVA“ jiems nedaviau savęs pažinti.

---

* **6:3** „Dievo Visagalio“ - Hbr. „El Šaddaj“.

10 Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas:

7

13 Ir faraono širdis *užkietėjo, kad jis jų neklausė, kaip VIEŠPATS buvo sakęs.

8

10 Tas atsakė: „Rytoj.“ Anas tarė: „*Tebūna* pagal tavo žodį, kad žinotum, jog nėra kito kaip VIEŠPATS, mūsų Dievas!“ 16 Ir VIEŠPATS tarė Mozei: „Sakyk Aaronui: „Ištiesk savo lazda ir suduok į žemės dulkes, kad jos pavirstų *utėlėmis visoje Egipto šalyje.“ 21 Kitaip, jeigu tu neišleisi mano tautos, štai aš užleisiu *musių* spiečiais tave, tavo tarnus, tavo tautą ir tavo namus. Ir egiptiečių namai bus pilni *musių* spiečių ir taip pat žemė, kurioje jie *gyvena*.“

9

8 Ir VIEŠPATS tarė Mozei ir Aaronui: „*Pasiimkite pilnas rieškučias †krosnies ‡pelenų, ir Mozė turi juos stipriai paberti į dangų faraono akivaizdoje. 9 Ir jie taps smulkiomis dulkėmis virš viso Egipto šalies, ir visoje Egipto šalyje ant žmonių ir ant gyvulių atsiras votys, pūliuojančios opos.“ 10 Ir jie paėmė krosnies pelenų ir atsistojo faraono akivaizdoje ir Mozė

---

* **7:13** „užkietėjo“ – Arba „buvo užkietėjusi“. * **8:16** „utėlėmis“ – Kai kas mano, kad hbr. žodis rodo į kitus vabzdžius, pvz. uodus, musytes, ir t.t. * **9:8** „Pasiimkite“ – Arba „Paimkite sau“. † **9:8** „krosnies“ – Arba „degyklos“. ‡ **9:8** „pelenų“ – Gal „suodžių“.

juos stipriai pabėrė į dangų. Ir ant žmonių ir ant gyvulių atsirado votys, pūliuojančios opos.

10

²² Ir Mozė ištiesė savo ranką į dangų, ir tris dienas visoje Egipto šalyje buvo tiršta tamsa. ²³ Tris dienas jie nematė vienas kito, nei pajudėjo iš vietos. Tačiau, *visų Izraelio vaikų †namuose buvo šviesu.

11

¹ Ir VIEŠPATS tarė Mozei: „Dar vieną rykštę siųsiu faraonui ir Egiptui. Po to jis išleis jus iš čia. Kai jis *jus* išleis, jis jus varyte išvarys iš čia visiškai. ⁷ Bet prieš nors vieną iš Izraelio vaikų šuo *nepajudins savo liežuvio, †nei prieš žmogų, nei prieš gyvulį, kad žinotumėte, jog VIEŠPATS daro skirtumą tarp egiptiečių ir izraelitų.

12

⁵ Jūsų avinėlis turi būti be kliaudos, *vienerių metų patinas; turite jį paimti iš avių ar ožkų. ⁶ Ir jį turite laikyti iki šio mėnesio keturioliktos dienos, tada visa Izraelio susirinkimo †minia jį

---

* **10:23** „visų Izraelio vaikų namuose buvo šviesu“ – T. „savo namuose buvo šviesu visiems Izraelio vaikams“. † **10:23** „namuose“ – Arba „gyvenamosiose vietose“, „gyvenamosiose patalpose“. * **11:7** „nepajudins“ – Arba „negaląs“. † **11:7** „nei prieš žmogų, nei prieš gyvulį“ – Hbr. „nuo žmogaus ir iki gyvulio“. * **12:5** „vienerių metų“ – Hbr. „*vienerių* metų sūnus“. † **12:6** „minia“ – Arba „sušaukta žmonių grupė“.

papjaus †tarp dviejų – *ankstyvojo ir vėlyvojo* – vakarų. ⁷ Ir jie turi paimti kraujo ir *juo* patepti abi staktas ir sąramą tų namų, kuriuose jie valgys jį. ¹¹ Ir šiuo būdu jį valgykite: susijuosę strėnas, apsiavę kurpes ir pasiėmę lazda į ranką; ir jį valgykite paskubomis. Tai yra VIEŠPATIES Aplenkimas. ¹² Nes tą naktį aš pereisiu per Egipto šalį ir užmušiu visus pirmagimius Egipto šalyje, tiek žmones, tiek ir gyvulius, ir visiems Egipto dievams įvykdysiu teismą; aš *esu* VIEŠPATS! ¹³ O kraujas bus ženklas jūsų naudai ant namų, kuriuose jūs *būsitate*. Tada, pamatęs kraują, jus aplenkis, ir, man niokojant Egipto šalį, Šjūsų nepalies pragaišinimo rykštė. ²⁶ Ir turi įvykti *šitaip*, kai jūsų vaikai jums sakys: „Kas yra šis jūsų tarnavimas?“ ²⁷ tada jūs sakykite: „Tai *VIEŠPATIES Aplenkimo auka; †jis aplenkė Izraelio vaikų namus Egipte, kai jis †smogė egiptiečius, o mūsų Šnamus išgelbėjo.“

---

‡ **12:6** „tarp dviejų – *ankstyvojo ir vėlyvojo* – vakarų“ – Arba „po pietų“. Hbr „tarp dviejų vakarų“; manoma, kad hebrajų kalbos žodžių vartosenoje pirmas „vakaras“ prasidėjo, kai saulė pradėjo leistis nuo zenito ir antras „vakaras“ prasidėjo saulės nusileidimo metu. Žr. Clarke, Gill ir kt. Plg. Įst 16:6. § **12:13** „jūsų nepaliestų“ – T. „ant jūsų nebus rykštės pragaišinimui“ arba „tarp jūsų [...]“. * **12:27** „VIEŠPATIES Aplenkimo auka“ – Gal „auka, *kuris yra VIEŠPATIES Aplenkimas*“ (plg. žodžio „Aplenkimas“ 21 eilutėje; joje „Aplenkimas“ yra pats aukojamas gyvūnas.). † **12:27** „jis“ – Hbr. „kuris“ (santykinis įvardis). ‡ **12:27** „smogė“ – Arba „kirto“. § **12:27** „namus“ – T. y. „šeimynas“.

Ir žmonės *nusilenkė ir kniūbsti garbino.“

13

¹ Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas: ¹⁴ Ir bus šitaip – ateityje kai tavo sūnus tave paklaus: * „Ką tai reiškia?“, tu jam atsakysi: „Galinga ranka VIEŠPATS mus išvedė iš Egipto, iš vergystės namų. ¹⁶ Ir tai bus kaip ženklas †tau ant rankos ir kaip ‡galvaraištis Štarp tavo akių, kad *galinga ranka VIEŠPATS išvedė mus iš Egipto.“

14

¹ Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas:

15

³ VIEŠPATS yra *karo vyras, VIEŠPATS jo vardas! ¹¹ Kas tarp dievų tau lygus, VIEŠPATIE? Kas, kaip tu, toks †didingas šventumu, ‡baimę keliantis savo veiksmis, kurie verti gyriaus, darantis stebuklus? ¹³ Savo gailėtingumu tu vedei tautą, kurią išpirkai, savo galia nuvedei į

---

* **12:27** „nusilenkė“ – Arba „nulenkė galvas“ („nusilenkti“ reiškia „palenkti galvą arba liemenį“ (DLKŽ)). * **13:14** „Ką tai reiškia?“ – T. „Kas tai?“. † **13:16** „tau ant rankos“ t. „ant tavo rankos“. ‡ **13:16** „galvaraištis“ – Arba „žymė“, „žymėjimas“. Š **13:16** „tarp tavo akių“ t. y., „ant tavo kaktos“. * **13:16** „galinga ranka“ t. „rankos galybe“. * **15:3** „karo vyras“ – Plg. Iz 42:13. † **15:11** „didingas“ – Arba „nuostabus“ / „puikus“; prk. „šlovingas“. ‡ **15:11** „baimę keliantis savo veiksmis, kurie verti gyriaus“ – T. „baimę keliantis gyrimais“ arba „stulbinantis gyrimais“. T. y. žmonės pradeda bijoti Jehovos, kai jie girdi, už kokius dalykus Jis giriamas.

savo šventąją buveinę. ¹⁸ VIEŠPATS karaliaus per amžių amžius!

16

¹¹ Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas:
³⁴ Kaip VIEŠPATS įsakė Mozei, taip Aaronas jį atidėjo priešais Liudijimą, kad būtų išlaikytas.

17

⁶ Štai aš stovėsiu ten priešais tave ant tos uolos Horebe. O tu suduok į uolą, ir iš jos ištekės vandens, *kad tauta atsigertų.“ Mozė Izraelio vyresniųjų akyse taip ir padarė.

20

¹ Ir Dievas kalbėjo visus šiuos žodžius, sakydamas: ² „Aš esu VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris tave išvedžiau iš Egipto šalies, iš vergijos namų. ³ Neturėk kitų dievų šalia manęs. ⁴ Nedaryk sau jokio raižybos kūrinio nei jokio atvaizdo to, kas yra aukštai danguje, ar kas žemai žemėje, ar kas vandenyje po žeme; ⁵ nesilenk prieš juos nei tarnauk jiems; nes aš – VIEŠPATS, tavo Dievas, – *esu* *pavydus Dievas, vaikams paskiriantis tėvų †blogadarybių aplankymą – trečiajai ir ketvirtajai *kartai* tų, kurie manęs nekenčia, – ⁶ ir rodantis gailėstingumą ‡tūkstančiams tų,

---

* **17:6** „kad tauta atsigertų“ – T. „ir tauta / žmonės gers / atsigers“. * **20:5** „pavydus“ – Arba „uolus“. † **20:5** „blogadarybių“ – Arba „nedorybių“, „kalčių“, „kaltės vertų veiksmų“, „blogi veiksmai“; t. y. nukrypimai nuo to, kas teisinga. ‡ **20:6** „tūkstančiams“ – T. y. tūkstančiams kartų.

kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų. ⁷ Tuščiam reikalui nevertok VIEŠPATIES, savo Dievo, vardo, nes VIEŠPATS Šnelaikys nekaltu to, kuris nerimtai vartoja jo vardą. ⁸ Atsimink šabo dieną, kad ją laikytum šventa. ⁹ Šešias dienas dirbk ir atlik visą savo darbą, ¹⁰ bet septintoji diena yra VIEŠPATIES, tavo Dievo šabas. *Joje* nedirbk jokio darbo nei tu pats ar tavo sūnus ar tavo duktė, nei tavo tarnas ar tavo tarnaitė ar tavo gyvulys ar *pas tave esantis svetimšalis, kuris yra tavo vartų *ribose*, ¹¹ nes *per* šešias dienas VIEŠPATS padarė dangų ir žemę, jūrą ir visa, kas yra juose, o septintąją dieną ilsėjosi. Todėl VIEŠPATS palaimino šabo dieną ir pašventino ją. ¹² Gerbk savo tėvą ir savo motiną, kad †tavo dienos būtų prailgintos šalyje, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda. ¹³ Neįvykdyk žmogžudystės. ¹⁴ Nesvetimauk. ¹⁵ Nevok. ¹⁶ ‡Neliudyk melagingai prieš savo artimą. ¹⁷ Negeisk savo artimo namų; negeisk savo artimo žmonos, nei jo tarno, nei jo tarnaitės, nei jo jaučio, nei jo asilo, nei bet ko, kas *priklauso* tavo artimui.“ ²⁴ Iš žemės padaryk man aukurą ir aukok ant jo savo deginamąsias ir savo taikos

---

Š 20:7 „nelaikys nekaltu“ – Arba „nepateisins“. * 20:10 „pas tave esantis“ – T. „tavo“; gal „tau priklausantis“. † 20:12 „tavo dienos būtų prailgintos“ – T. y., „tavo dienos ilgiau tęstųsi“, „ilgiau gyventum“. ‡ 20:16 „Neliudyk melagingai“ – Hbr. „Neliudyk melagingo liudijimo“ arba „Neliudyk *kaip* melagingas liudytojas“ (hbr. žodis gali būti verčiamas ir žodžiu „liudijimas“ ir žodžiu „liudytojas“).

aukas, savo Šavis ir savo galvijus. Kiekvienoje vietoje, kurioje *priminsiu savo vardą, aš ateisiu pas tave ir laiminsiu tave.

21

²⁴ akį už akį, dantį už dantį, ranką už ranką, koją už koją, ²⁵ nudeginimą už nudeginimą, žaizdą už žaizdą, randą už randą.

22

²⁶ Jeigu tik paimsi kaip užstatą savo artimo apdarą, tu turi jam sugrąžinti jį iki saulės laidos, ²⁷ nes tai yra jo vienintelis apklotas, tai jo odos drabužis: į ką kita *įsivyniojęs* jis atsiguls? Ir bus šitaip: kai jis šauksis manęs, išklausysiu, nes aš *esu* maloningas.

24

¹² Ir VIEŠPATS tarė Mozei: „Užlipk pas mane į kalną ir ten pabūk. Ir tau duosiu akmens plokštes, tai yra įstatymą ir įsakymus, kuriuos surašiau jiems pamokyti.“ ¹³ Taigi Mozė pakilo su savo padėjėju Jozue, ir Mozė lipo į Dievo kalną. ¹⁷ Ir Izraelio vaikų akims VIEŠPATIES šlovės vaizdas *buvo* kaip ryjanti ugnis kalno viršūnėje.

25

¹ Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas: ⁸ Ir jie tepadaro man šventovę, kad gyvenčiau tarp

---

Š 20:24 „avis“ – Arba „mažuosius gyvulius“, t. y. hbr. žodis apima ir ožius. * 20:24 „priminsiu savo vardą“ – Arba „minėsiu savo vardą“, t. y. padarysiu taip, kad mano vardas būtų minamas.

jų. ⁹ Pagal visa tai, ką tau parodysiu, *pagal* padangtės pavyzdį ir visų jos įrankių pavyzdį, būtent taip turite *ją* padaryti. ¹³ Ir padaryk kartis iš akacijos medžio ir jas aptrauk auksu. ¹⁶ Ir įdėk į skrynią Liudijimą, kuri tau duosiu. ¹⁷ Ir iš gryno aukso padaryk *gailestingumo sostą pustrečios uolekties ilgio ir pusantros uolekties pločio. ¹⁸ Ir iš aukso padaryk du kerubus, iš kūju nuplakto *metalo* juos padaryk abiejuose gailestingumo sosto galuose. ¹⁹ Ir padaryk vieną kerubą viename gale, o kitą kerubą kitame gale; †iš gailestingumo sosto padarykite kerubus abiejuose jo galuose. ²⁰ Ir kerubai turi būti išskėtę savo sparnus aukštyn, gaubdami savo sparnais gailestingumo sostą, o jų veidai *turi būti* vienas priešais kitą, į gailestingumo sostą turi būti nukreipti kerubų veidai. ²¹ Ir uždėk gailestingumo sostą ant skrynios iš viršaus, o į skrynią įdėk Liudijimą, kuri tau duosiu. ²² Ir ten aš su tavimi susitiksiu ir kalbėsiuosi su tavimi nuo gailestingumo sosto viršaus (iš tarp dviejų kerubų, esančių ant Liudijimo skrynios) apie viską, ką aš tau įsakymu duosiu Izraelio vaikams. ²³ Taip pat padaryk stalą iš akacijos medžio; jo ilgis *bus* dvi uolektys ir jo plotis – *viena* uolektis ir jo aukštis – pusantros uolekties.

---

* **25:17** „gailestingumo sostą“ – Arba „numaldymo dangtį“. Hbr. žodis rodo į dengimą. Toje vietoje pasirodydavo Dievas neapsakomai ryškia šviesa ir ant šio dangčio (arba antvožo) kasmet vyriausiais kunigas šlakstydavo gyvulių kraują, dėl kurio Dievo gailestingumo dėka buvo numaldyta Jo rūstybė už nuodėmes. † **25:19** „iš gailestingumo sosto“ – Arba „iš gailestingumo sosto *medžiagos*“.

³⁰ Ir nuolat mano akivaizdoje *laikyk* padėjęs ant stalo padėtinę duoną. ³¹ Ir padaryk iš gryo aukso žibintuvą; žibintuvas turi būti nukaltas. Jo kotas ir jo šakos, jo taurelės, jo buoželės ir jo žiedai turi būti iš to paties *gabalo*. ³² Šešios šakos turi išeiti iš jo šonų: trys žibintuvo šakos iš vieno jo šono ir trys žibintuvo šakos iš kito jo šono;

26

³¹ Ir padaryk uždangą iš mėlynos ir *violetinės ir skaisčiai raudonos †*medžiagos* ir plonų suk-tinių siūlų ‡drobės; ji bus puikaus meistro dar-bas, kurį turi padaryti su išsiuvinėtais kerubais. ³² Ir pakabink ją ant keturių auksu aptrauktų akacijos *medžio* stulpų, Šturinčių auksinius kablius ant keturių sidabro pastovų. ³³ Ir uždangą pakabink žemiau sagčių ir ten, už uždangos, į vidų įnešk Liudijimo skrynią, o uždanga turi jums atskirti šventąją vietą nuo švenčiausiosios vietos.

27

¹ Ir padaryk aukurą iš akacijos medžio penkių uolekčių ilgio, penkių uolekčių pločio – aukuras bus kvadratinis – ir jo aukštis bus trys uolektys. ² Ir ant jo keturių kampų padaryk jam ragus;

---

‡ 25:31 „iš to paties *gabalo*“ – T. „iš jo“; arba „vientisi“. * 26:31 „violetinės“ – Arba „purpurinės“. † 26:31 „*medžiagos*“ – Arba „siūlų“. ‡ 26:31 „drobės“ – Gal „lino“. § 26:32 „turinčių“ – T. „jų“.

jo ragai turi būti *iš to paties *gabalo*. Taip pat aptrauk jį bronza / žalvariu.

28

¹ Ir kad jis *man eitų kunigo pareigas, iš Izraelio vaikų tarpo priartink prie savęs savo brolių Aaroną ir jo sūnus su juo, *tai yra* Aaroną, Nadabą ir Abihuvą, Eleazarą ir Itamarą, Aarono sūnus.

29

⁴² Per jūsų kartas *tokia* turi būti nuolatinė deginamoji auka VIEŠPATIES akivaizdoje prie įėjimo į susitikimo palapinę, *kur susitiksiu su tavim, kad ten tau kalbėčiau.

30

¹ Ir padaryk aukurą smilkalams deginti; padaryk jį iš akacijos medžio. ² Jo ilgis *bus viena* uolektis, ir jo plotis *bus viena* uolektis – jis bus kvadratinis – ir jo aukštis *bus dvi* uolektys; jo ragai turi būti *iš to paties *gabalo*. ³ Taip pat aptrauk jį grynu auksu – jo viršų, jo šonus aplinkui ir jo ragus; ir jam aplinkui padaryk aukso atbrailą.

¹¹ Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas:
¹² „Kai surašysite Izraelio vaikus pagal jų skaičių, †tada kiekvienas vyras duos VIEŠPAČIUI

* 27:2 „iš to paties *gabalo*“ – T. „iš jo“; arba „vientisi su juo“.

* 28:1 „man“ – Arba „mano labui“. * 29:42 „kur“ – Arba „ten“.

* 30:2 „vientisi“ – T. „iš jo“; arba „vientisi su juo“. † 30:12 „tada kiekvienas vyras“ – Arba „kiekvienas vyras ir“.

išpirką už savo sielą, kai juos skaičiuosi, kad tarp jų nebūtų rykštės, kai juos skaičiuosi. ¹³ Štai ką duos kiekvienas, kuris †pereis į suskaičiuotuosius: pusę šekelio pagal šventovės šekelį (šekelis yra dvidešimt gerų); pusę šekelio bus § atnaša VIEŠPAČIUI. ¹⁴ Kiekvienas, kuris *pereis į suskaičiuotuosius (†dvidešimtmetis ar vyresnis), turi duoti VIEŠPATIES atnašą. ¹⁵ Duodant VIEŠPATIES atnašą, kad atliktų atpirkimą už jūsų sielas, turtingasis neturi duoti daugiau, ir vargšas neturi duoti mažiau kaip pusę šekelio. ¹⁶ Ir paimk iš Izraelio vaikų atpirkimo pinigų ir paskirk juos susitikimo palapinės tarnavimui. Izraelio vaikams tai bus priminimas VIEŠPATIES akivaizdoje, kad atpirktų jūsų sielas.“

¹⁷ Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas:

31

¹ Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas:
² „Štai vardu pašaukiau Hūro sūnaus Ūrio sūnų Becalelį iš Judo genties, ³ ir išminties bei supratimo bei sugebėjimo bei visokio darbo atlikimo *tikslams* jį pripildžiau Dievo Dvasios, ⁴ sumaniems darbams sugalvoti, dirbiniams padaryti iš aukso, sidabro ir bronzos / žalvario, ⁵ ir brangakmeniams išpjaustyti įtvėrimui, ir medienai apdirbti, – visokiam darbui atlikti.

---

† 30:13 „pereis“ – Arba „pereina“. § 30:13 „atnaša“ – Arba „auką“, „dovaną“; gal „įnašas“. * 30:14 „pereis“ – Arba „pereina“. † 30:14 „dvidešimtmetis ar vyresnis“ – Hbr. „dvidešimties ar daugiau metų sūnus“.

12 Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas:

32

1 O kai žmonės matė, kad Mozė uždelsė nusileisti nuo kalno, žmonės susirinko prie Aarono ir jam tarė: „Kelkis, padaryk mums dievų, kurie eitų pirma mūsų, nes nežinome, kas nutiko *va šiam Mozei, †žmogui, kuris išvedė mus aukštyn iš Egipto šalies.“ 2 Ir Aaronas jiems tarė: „Nutraukite auksinius auskarus, esančius jūsų žmonių, jūsų sūnų ir jūsų dukterų ausyse, ir atneškite juos man.“ 3 Ir visi žmonės nutraukė auksinius auskarus, esančius jų ausyse, ir atnešė juos Aaronui. 4 Ir paėmęs tai iš jų rankų, jis išdrožė jį raižikliu ir padarė jį ‡nulieta metalo veršį. Tada jie tarė: „Šitie yra tavo dievai, o Izraeli, kurie tave išvedė aukštyn iš Egipto šalies!“ 14 Ir VIEŠPATS Šgailėdamasis apsigalvojo dėl to blogo, kurį jis pasakė padarysiąs savo tautai. 35 Ir VIEŠPATS smogė žmones už tai, kad jie padarė tą veršį, kurį padarė Aaronas.

33

14 Ir jis tarė: * „Aš pats eisiu su tavimi, ir aš tau suteiksiu poilsį.“ 19 O jis atsakė: „Aš padarysiu, kad praeis prieš tavo veidą visas mano gerumas

* 32:1 „va šiam“ – Arba „šitam“. † 32:1 „žmogui“ – Arba „vyriui“. ‡ 32:4 „nulieta metalo“ – Gal „auksu apmuštą“; plg. tą patį hbr. žodį Ts 17:3-4, Iz 30:22 ir kt. eilutėse. § 32:14 „gailėdamasis apsigalvojo“ – hbr. žodis (≈ „giliai atsiduso“) turi įvairias reikšmes; svarbiausia – kontekstas. * 33:14 „Aš pats“ – T. „Mano veidas“; plg. Prd 3:8, 4:16 (hbr.).

ir ištarsiu prieš tave vardą „VIEŠPATS“; aš būsiu maloningas tam, kam būsiu maloningas, ir pasigailėsiu to, ko pasigailėsiu.“

34

⁶ Ir VIEŠPATS jam prieš veidą praėjo ir paskelbė: „VIEŠPATS, VIEŠPATS Dievas, gailėstingas ir maloningas, lėtas pykti, gausus gerumu ir tiesa, ⁷ išlaikantis gailėstingumą tūkstančiams, atleidžiantis *blogadarybes, nusižengimą ir nuodėmę, tačiau jokių būdu nepaliekantis *kaltojo* nenubausto, paskiriantis tėvų †blogadarybių aplankymą vaikams ir vaikų vaikams, – trečiajai ir ketvirtajai *kartai*.“

²⁷ Ir VIEŠPATS tarė Mozei: „Užsirašyk šituos žodžius, nes pagal šitų žodžių ‡pasakymą aš sudariau sandorą su tavimi ir Izraeliu.“ ³³ Ir Mozė baigė kalbėti su jais (ir jis užsidėjo ant veido gaubtuvą).

40

¹ Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas:

---

* 34:7 „blogadarybes“ – hbr. vns. † 34:7 „blogadarybių“ – hbr. vns. ‡ 34:27 „pasakymą“ t. „burną“.

Tikinčiųjų paveldo vertimas **The Holy Bible in Lithuanian, Believers' Heritage** **Translation**

Copyright © 2022 Believers' Bible Society, Inc.

Language: lietuvių (Lithuanian)

FBV: this translation is directly from the Hebrew and Greek text. It is licensed under a Creative Commons Attribution Share-Alike 4.0 Unported License. The intent is to be as faithful as possible to the original meaning without being awkward or misleading. The style is contemporary English, avoiding slang or colloquialisms, speaking to our modern society in a way people will understand. The Free Bible Version is a project of Free Bible Ministry www.freebibleministry.org

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-26

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Apr 2023 from source files dated 27 Apr 2023

b15e8d71-7158-5778-8480-4f1da5eff2ca